

DELS TOSSALS VERDS A SÓLLER PEL GR 221 Ruta de la Pedra en Sec

Serra de Tramuntana. Mallorca.

Distància	19 km
Desnivell acumulat	+817 -1283 m
Nivell de dificultat	moderat
Data	12 de març de 2008
Cartografia	Ed. Alpina: Mallorca Tramuntana Nord i Central (1:25000)
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=474693
Més informació	Ruta de la Pedra en Sec GR 221 Muleta-Tossals Verds

Des del Refugi de Tossals Verds hi ha dues alternatives per anar a l'embassament

de Cúber. La primera, retornar pel mateix camí de l'etapa anterior fins al Prat de Cúber i allí seguir el GR en direcció a la font des Noguer, donant la volta al Puig dels Tossals Verds per sol ixent (en sentit antihorari). La segona, pel Torrent d'Almedrà –a ponent del puig– fins al pas Llis. A partir d'aquí podem optar entre enfilarnos per la Coma des Ases i pel Coll de sa Coma des Ases a la font des Noguer, o seguir pel torrent fins a la paret del pantà. La opció pel Prat de Cúber és més llarga i planera. La del torrent d'Almedrà té més desnivell i el Pas Llis un tram aeri, però s'hi ha instal·lat un cable i no ofereix gaire dificultat.

Nosaltres hem fet els dos camins. En la primera ocasió, un cop al Pas Llis baixarem fins al llit del torrent i ens enfilarem a l'altre marge per terreny descompost fins abastar la Canonada d'Emaya seguint-la i

passant tot seguit un parell de mines (millor disposar de piles o frontals). El camí és fressat, evident i senyalitzat. No disposem de punts de GPS.

Sortim del Refugi dels Tossals Verds (516 m) pel mateix camí per on hem arribat, fent llaçades pel salvar el considerable pendent que després es modera. Trobem trams empedrats. Marxem vers gregal fins a Ses Cases Velles on el camí es fa més planer i girem a tramuntana seguint el Torrent des Prat, en moderat pendent i amb algunes pujades i baixades, creuant un parell de cops el torrent, fins a la cruïlla amb el camí que baixa de la font i el coll des Prat. Rètols de direcció i penell amb mapa. (768m 1h 10').

Prenem al camí de l'esquerra que és el camí reial d'Almallutx, també anomenat de Mancor. En suau pendent i poca estona abastem el Coll des Coloms on, a mà esquerra, en surt un corriol ben indicat per pujar al Puig dels Tossals Verds (1h segons el rètol). En baixada i per camí empedrat arribem fins a la Canal des

Embassaments, canonada oberta d'evacuació de l'embassament de Cúber al del Gorg Blau (752 m, 1h 30').

Som a sota del Morro d'Almallutx. El camí –a partir d'aquí totalment planer- segueix pel costat del canal en direcció a ponent. Ben aviat albirem a gregal l'embassament del Gorg Blau i davant nostre, a tramuntana, el Puig Major. Continuem pel costat del canal fins a la Carretera C-710 a l'alçada de la Font des Noguer. (750m, 2h 5', penell amb mapa i rètols). Deixem la font i el berenador a l'esquerra passant un pas d'escala per abastar tot seguit, per un corriol, l'embassament de Cúber.

Des de la banda de llevant de l'embassament, prenem una pista de servei –totalment planera- que el voreja pel nord fins a l'altre cap, a l'alçada del refugi de Cúber. És tancat però no guardat, en bon estat de conservació i propietat del Govern de la Illes. A partir d'aquí seguim per pista en suau pujada fins a la possessió de Binimorat que deixem a l'esquerra. A prop hi ha la font de s'Aritja. (806 m., 3h).

Abandonem la pista per un camí paral·lel a mà dreta, empedrat i en suau pujada fins al coll de l'Ofre (875 m, 3h 15'). Els rètols indiquen 2h 40' fins al final del barranc de Biniaraix. Aquest és el punt més alt del recorregut. Ara comencem a davallar seguint la pista i retallant-ne les llaçades per dreces ben senyalitzades i fort pendent, fins a l'alçada de les Cases de l'Ofre, situades en una verda comella entre els Cornadors i el Puig de na Maria. Aquí comença el Barranc de Biniaraix (678m 3h 45'). Val la pena abocar-se a la barana del mirador, que trobem just abans a la dreta, per contemplar-lo des d'aquesta perspectiva.

El Barranc és un canó càrstic orientat a ponent. Des de temps immemorials els vessants del barranc foren intensament marjats per dedicar-los a cultius de secà. Sobretot a l'olivar, però també garrofers i ametllers. S'hi alçaren cases i barraques. Restaurat a mitjans dels 80 per l'Escola de Margers assoleix, al nostre parer, l'excel·lència de la pedra en sec i de la integració de l'obra civil amb el paisatge. El camí empedrat davalla fent llaçades per salvar el fort pendent. Quan no hi ha secada, el torrent hi fa salts, com al Salt des Cans i gorgs, com el de Can Catí.

El camí és ben senyalitzat i sense possibilitat de pèrdua. Com que ja el coneixíem, en aquesta ocasió, en prenguérem un d'alternatiu. A l'alçada del gorg de Can Catí, després d'un revolt a la dreta i senyalitzat per una estaca, surt a mà esquerra un camí que travessa el gorg i s'enfila pel marge esquerra del barranc fins al coll d'en Se, sobre s'Estret, a l'alçada d'una casona. Fins aquí no és senyalitzat però està ben cuidat i no ofereix dubtes. Tanmateix el tram de davallada des del coll fins a retrobar de nou el camí habitual és força perdedor. Aquesta zona presenta un estat d'abandonament important, amb marges esllavissats i la vegetació cobrint el camí. Per això varem trigar-hi més estona del compte i no recomanem aquesta alternativa.

Abastem Biniaraix (102 m., 5h 20') entrant-hi pel costat d'un safareig públic (panell amb mapa i rètols indicadors). El camí que resta el farem trepitjant quitrà. Travessem el poble seguint els cartells 'Sóller a peu', en baixada i arribem a la vila, a la Plaça de la Constitució (38m.) a les 5h 50' de marxa efectiva, havent-hi esmerçat un total de vuit hores.

El GR segueix encara deu quilòmetres més travessant, a ponent de la vila, el torrent Major i pel camí de Binidorm (també restaurat) s'enfila vers ponent a la possessió de Muleta i dallí, vers el nord, fins al costat del far del Cap Gros, on hi ha el refugi de Muleta. Aquest refugi, propietat del Consell de Mallorca, ben condicionat i excel·lentment situat en una finca de titularitat pública, ocupa les instal·lacions d'una antiga estació telegràfica. Nosaltres ja hi havíem fet estada en

dues ocasions anteriors i teníem ganes de seguir, a la següent etapa, el Camí des Rost, que no coneixíem. Per això varem deturar-nos a Sóller. Però si no hi heu estat, us recomanem que no us el perdeu. El lloc és privilegiat, amb molt bona perspectiva sobre el Port de Sóller i la costa nord. Si voleu escurçar camí podeu agafar el bonic tramvia en direcció al port i baixar a la cruïlla amb la PMV-113-4. A l'alçada de l'hotel Rocamar podreu enllaçar de nou amb el GR.